

Cella Ilie

GRĂDINA
CU
POEZII

București, 2024

Fotografii: *Cella Ilie*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ILIE, CELLA

Grădina cu poezii / Cella Ilie. - București : Bifrost, 2024

ISBN 978-630-6514-20-5

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2024

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

GRĂDINA CU POEZII

ACEEAȘI PRIMĂVARĂ

Printre pâcuri de zăpadă
Și pământ reavăn, zbicit,
Răsărit-au soldăței verzi,
Ca de gheață,
Ce privesc spre răsărit.

Zorii zilei îi trezesc
Și le mângâie armura
Soarele-i dezgheață-ndată
Frunzele sunt vii de-acuma...

Ei își mișcă lin căpșorul
Cu căciula albă-nea,
Freamătă de nerăbdare
Ar fugi de s-ar putea!

Ghioceii!!! Ce minune,
Răsărită deodată
Doar atunci când dor de viață
Ne străbate firea toată.

Cu un clinchet de poveste
Ne trezește negreșit
Și simțim cum primăvara
Ne iubește infinit.

GHIOCELUL

Aș vrea să prind în palmă
Un ghiocel plăpând
Ce-mi tremură fiorul
Și sufletul cântând

Și să îi iau dulceața
Și izul de verdeață
Și neaua, din nor rece,
Ce ninge-ncet prin viață.

Steluțe de departe
Ajung fără de grabă
În picuri mici de rouă
Ce cad, plângând prin iarbă.

Doar câteva sunt prinse
În trei petale mici
Sunt flori de ghiociei, cred,
Sunt flori pentru pitici.

Acei pitici de aur,
Ce numai noaptea-n somn
Scot clinchete gingașe
Din clopoței de flori.

Acorduri de lumină
Străluce-n toată iarba,
Piticii sunt de vină
Că-și știu prea bine treaba.

Iar pe bursuc, din crânguri,
Îl scot din vizuină.
El, somnoros ne spune:
Uite! Este lumină!

Uitându-se spre vale
O vede numai floare,
E floare albă, rece
Și plină de splendoare.

Aș vrea să prind în suflet
Acea lumina vie,
S-o pironesc acolo.
Și veacuri să tot fie!

ADIERI

Ce adieri sublime
Înmiresmate, fine
Ne-nlănțuie pe dată
Sub floarea de albine?

E zumzăit continuu,
Sub floarea de salcâm,
Irezistibil parcă,
Te-oprești și stai în drum.

Dulce miros de viață
Trezești în noi plăcere,
Licăr de viață, spune,
Sunt toate efemere?

Ce suflu cald ne-mbată
Și răscolește-n fire?
E aievea primăvara
Mânată de zefire?

Mirosul dulce, tainic,
Împovărat de floare,
Ne intră chiar de-a dreptul
În suflet, cu candoare...

Ajunge la pian,
Acordă într-un glas,
Mii de emoții surde,
Rămase de pripas

Înconjurând pe dată
Om și salcâm într-unul,
Miros de floare albă,
Nu vrem să-ți mai dăm drumul!

Să ne rămâi în inimi
Vrăjite de iz dulce,
Nu vrem să-ți mai dăm drumul!
El stă... și nu se duce...

ESTE FREAMĂT

Este freamăt și e vânt
Peste valuri și pământ
Verdele cel crud vrea iară
Din adâncuri să răsară,
Ca să iasă la lumină
Ghiociei din gradină,
Luminând de dimineață
Peticelele de gheață.

În pădurea desfrunzită
Cântă gerul, că-i rănită
Ea își cheamă-ai ei copii:
Mierle, cuci, berze, scatii
Să-i aline al ei dor, dor de suflet
Dor de dor...

Cântul și un tremur fin
Se desprinde din senin.
Norii se mai risipesc,
Vine-un dar. E dar ceresc...

Ce se-aude? Vine iară?
Prea frumoasa primăvară?
Vântul stă în loc, se pare,
Căci acum putere n-are.
Face plecăciuni umile
Doamnei florilor. Zic bine?

Se tot duce prin livezi,
Alergând, să nu-l mai vezi
Primavar-apoi oprește
Cu un zâmbet ștregărește,
Frigului ce stă în parcuri,
În grădini, chiar și pe lacuri

Steluțe de păpădie
Ea aruncă peste câmpuri
Ciripit de păsărele
Se aude-n văi, în crânguri

Iar albinele tresară
De al ei frumos alint,
Dezmorțind din patul dulce
Începând al lor colind.

Printre sălcii-nmugurite
Toporași, brândușe, crini
Ce-și trimit în zbor mirosul
În albastrul pur, senin,

Care-i ține primăverii
Aripile colorate
Parcă-s două curcubeie
De prin alte lumi furate

Chipul ei ca de zeiță
Fin, curat și plin de soare
Cu miros de lămâiță
Ne primește Doamna. Oare?

Nu se va întoarce Iarna
Cu privirea înapoi?
Ca să simțim iară frigul
Ger cumplit, îngheț, noroi?

-Nu, răspunse Primăvara
Arătând ușor spre sud.
De acolo vin acuma
Și n-o să mai plec curând.

Iar din aripi o să cadă
Ploi cu flori peste pământ
Ce înmiresma-va totul
Și în inimă, în gând...

O să încolțească viața
Cu trăiri și cu suspine,
Acum că este soare
Orice om se simte bine!

Uită-o clipă de tristețe
Si privește zâna bună
Cum zâmbește tuturor
Având salcia în mână,

Apoi lin ea îi urmează
Vântului, ce-adie creanga
De măr dulce. Fericitul!
Doamna îi vestește soarta

Cu rod bun, parfum, nectar,
Timpul nu trece-n zadar,
Și îngreuna-va-n vară
Floarea albă, roză poamă

Mărul îi răspunde-ndată
Cu-n surâs, cu-o frământare
Simte Doamna Florilor că trece
Ca o caldă alinare

Căci în iarnă frigu-i aspru
I-a lăsat multe crengi moarte...
A fost ger. Un ger năpraznic.
Nu avură altă soartă!

Iar căldura de acuma
Ce-o simți în trupu-i tare
Izvorăște-n muguri sute
Iar din muguri, albă floare.

Albă, roză, parfumată,
Ea cuprinde-ndată mărul
Ce, trezit din toropeală,
Spune tuturor pe dată:

Mulțumim, Doamnă a noastră
C-ai venit și de-asta dată
Flori, copaci, oameni și păsări
Ți se nchină toți deodată.

Ghioceii sunt mai veseli,
Toporașii par mai tineri
Gaze mici și musculițe
Se ascund printre zambile,

Brebenei albi, violet,
Se ascund printre zăvoaie
Unde cântăreața, mierla
Se-apucă să strângă paie

Iarbă, crengi și rămurele
Ce-s căzute de cu toamnă
Adunate laolaltă, resturi
Aruncături, gunoaie

Vieții îi vor fi sălașul
Cuibărind ciocuri de soare
Vor fi două trei, de aur
Ce-or țipa după mâncare...

Berzele pe cer zărite
Se vor cobori prin sate
Unde le-așteptau să vină
Cuiburile cele-nalte.

Iar mai jos în grădiniță
Strat înmiresmat de floare
Cheamă albinele să-ajungă
Dimineața, pe răcoare,

Când din roua argintie
Ies alți muguri la lumină
Florile își scot căpuțul:
Uite-o floare de zambilă!

ZICI CĂ-I CER DE PRIMĂVARĂ

Zici că-i cer de primăvară
Zgribuliți stau porumbeii
Rând pe rând, plonjeză-n goluri
Drept în pomii de pe-alei...

Frig s-a făcut peste noapte
Frig e. Mai lipsește vânt
Zgribulim și noi în noapte
Când e ger și n-avem gând...

Ne e frică dintr-odată
Și nesiguri-am devenit,
Vrem și noi să avem aripi
Să zburăm de pe pământ

Într-o altă emisferă,
A liniștii de departe
Fiori calzi, trandafirii
Vom simți încet pe spate,

Aripile ne vor crește
Ne vor trimite spre nori
Vom simți o libertate
Suntem oare visători?

CIRIPIT

Ciripit de vrăbii mici
Și miros de pomi în floare...
Este primăvară-aici,
Dimineața e răcoare.

Guguștiuci și mierle vin
Pe ramuri golașe încă
Cântă tare, să-i audă
Oamenii ce merg la muncă

Aripi-ndepărtate văd
Pe albastrul dimineții,
Păsări-ntârziate vin
Pe tărâmul tinereții.

Flori, albine, iarăși flori
Sunt pe plaiuri, peste munte
Un vânt ne adie fruntea
Care stă să se descrie.

E PRIMĂVARĂ

După atâta frig, răcoare,
Fără de zăpadă-n geam,
Iată vine primăvara
Chiar la început de an.

Triluri vesele prin pomii
De pe-alei, de lângă bloc,
Ghiocei stau să răsară
An de an... 'n același loc...

Ce-ncântare și ce zarvă
Se aude din înalt,
Ba prin crengi înmugurite,
Ba pe cenușiul-asfalt

Scatii, pițigoi și vrăbii
Se întrec de dimineață
Fac o larm-asurzitoare
Ciripesc întruna **Viața!**

Ne trezim din amorțeală
Reavăn iz simțim din plin
Haide, bună primăvară,
Fă-ne iarăși să iubim!

Oameni cu tristeți și lipsuri
Neîncrederi și dorinți
Viața așa cum este scrisă
De copii și de părinți.

Să găsim în PRIMĂVARĂ
Iarba crudă, verde tare,
Să ne lăcrimeze ochii
De atâta sărbătoare!

CUPRINS

GRĂDINA CU POEZII

- Aceeași primăvară / 7
Ghiocelul / 8
Adieri / 10
Este freamat / 12
Zici că-i cer de primăvară / 18
    Ciripit / 19
    E primăvară / 20
    Făurar / 22
    Dragobete / 24
    De mărtisor / 25
    Mărțișor / 27
    Martie / 28
    Mama / 29
    Albina / 31
Ploaia-i de vină oare? / 33
    Cafeaua / 34
    Dimineța / 35
    Epidemie / 37
    Așteptăm / 39
    De Florii / 41
    Copacul / 42
    Pământul / 44
    Porumbei / 46
    Pale culori / 48
    Flori de măr / 49

- De Paști / 50
Frunze de tei / 51
De primăvară... / 52
Îndemn cotidian / 54
Lăcrămioara / 56
Magnoliul / 57
Mai / 58
Mierle / 60
Luna florilor de mai / 61
Miros de tei / 63
Miros din poarta Raiului / 64
Zori / 65
Mâna Maicii Domnului / 66
Coadă șoricelului / 67
Neața, soare! / 69
Dalia / 71
Dulceață / 72
Flori de tei, flori de tei / 73
Gândacelul pe cicoare / 74
Ziua iei / 78
Mă izbește soarele de dimineață / 79
Nucul / 81
Orașul – partea I / 82
Orașul – partea II / 83
Pe un fir verde de iarbă / 84
Pisica / 85
Ploaia torențială / 86
Soarele lucește / 87
Sfânta Maria / 88
Sfânta Maria (II) / 90

- Cimbru / 91
Cireși și perdele / 92
Vara aspră / 94
Fluturile / 96
Firimituri de nori / 99
Vara / 100
Miroase a reavăn în zori / 101
Septembrie / 102
Toamnă / 103
Toamnă și flori / 104
Un porumbel al nu știu cui / 106
Veverița / 107
Roadele toamnei târzii / 110
Rața / 112
Brumar / 113
Frunza de arțar / 114
Magnoliul înfloreste în Brumar / 115
Septembrie (II) / 116
Bunicului / 118
De ce păsările pleacă iar toamna / 120
Ultimul măr / 121
Petunie lila / 123
Porumbelul la metrou / 124
Solare / 125
Tren -munte-resemnare / 126
Parcul cu rățuște / 128
Brumar în glastre / 129
Brumărel / 131
Frunze de toamnă / 133
Gem de prune / 134

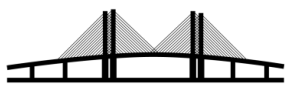
- Pui de rață / 135
Toamna cenușie / 136
Ochii bunicii mele / 138
O nouă cafeluță / 140
La țară / 142
Plouă mic, plouă mărunț / 144
De astă noapte / 145
Iarăși ninge, iarna mea / 146
Început de iarnă / 148
Poleială de argint / 150
De Crăciun / 151
Colindători / 153
Crăciun / 154
Noi așteptăm / 155
Moșul care vine / 157
Ninge / 159
Două anotimpuri / 161
Peisaj de iarnă / 162
Vrăbiuțe / 163
Din parcările albastre / 165

PRINTRE PETALE DE SUFLET

- Alb și verde / 169
Floare-n doi / 170
Răsăritul... / 171
Luna jumătate / 172
Ne răscolește ploaia / 174
Perdele / 175

Scântei / 177
Stăm prea puțin împreună / 178
Roți și inimi / 179
Măinile noastre / 180
Mi-ar trebui timp / 181
Pijamale / 182
Aștept / 184
Nu vrei? / 185
Puzzle / 186
Un mic gând / 188
Tămăduiți / 189
Asemănare / 191
11 / 193
Filozofie / 194
Prizonier / 196
Jar = Iubire / 197
Definiție / 198
Luminarii / 199
Dor de stele / 200
Revărsat de zori / 201
Șine / 203
Așteptare în citadin / 205
Stele / 206
Val / 207
Gheață pe copacii din noi / 208
Întunecată lume / 210
Târăsc viața după mine / 212
Una din ploi / 214
Vânt, mingi / 215
De vrei să zbori / 216

- Firimituri / 217
Mi-e dor de soare și de nori / 218
Muza / 219
Neînsemnat / 220
Iubirea secretă / 221
Brumarul dragostei / 222
Neputința / 223
Scurte secunde / 225
Este nor, văd din pridvor / 226
K / 227
Pleoape obosite / 228
Umbra / 229
Vis pe plajă / 231
Gândul și cuvântul / 233
Frumos ninge din castani / 234
Cum rămâne / 236
Parc și zăpadă / 237
Dacă cumva / 238
La mulți ani! / 239
Dintre sute de mesaje / 240
În Cosmos / 242
Credeam că o s-ajungă / 243
Deschide-ți ochii / 245
Steluțe argintii / 247
Țuica / 249
Îmi vine să plâng câteodată / 250
Bună ziua / 251
Urare / 253
Scrisul / 254

EDITURA BIFROST
